

නාමෙල් වීරමුනිගේ කෙටිකතා

කුලතිලක කුමාරසිංහ

Namel Weeramuni is a well known dramatists and an actor. His creative writing includes several plays, a collection of Poetry and a collection of short stories. The collection of short stories , **ATHARAMANGA** (*On The Way*) was published in 1961. In this collection he has put to use many new techniques which were at the time popular in the West. The nine stories included in the collection is based on village and urban middle class societies. While all the plays display his artistic talent, the influence of the western trends in short story writing is apparent as in many other works of creative writers at the time. The influence of Guy de Maupassant, the French short story writer and Anton Chekhov the Russian short story writer is apparent in Weeramuni's works. He displays special expertise in manipulating our language that is enriched with creative possibilities.

සිංහල කෙටිකතාව, නවකතාව ඇතුළු සෑම සාහිත්‍යාංගයක ම පුනර්ජීවනයක් පැවති හැට්ටි දශකයේ මුල් අවධියේ දී කෙටිකතාකරණයට පිවිසි තරුණ කෙටි කතාකරුවෙකු ලෙස නාමෙල් වීරමුනි හැඳින්විය හැකිය. එකල තරුණ සිංහල කෙටිකතාකරුවන් අතර ප්‍රකටව සිටි විශ්ව සම්භාව්‍ය කෙටිකතාකරුවන් දෙදෙනා නම් ප්‍රංශ ජාතික ගී ද මෝපසාං හා රුසියානු ජාතික ඇන්තන් චෙකෝෆ්ය. කෙටිකතාවෙන් අපේක්ෂිත පරමාර්ථ දෙමගක විහිදී ගිය කතා කලා අනුසාරයෙන් ඉටු කර ගැනීමට මේ කෙටිකතාකරුවෝ පෙලඹුණහ. මෝපසාං කතා ප්‍රවෘත්තියට ප්‍රමුඛත්වය දෙමින් කතා රචනා කළ අතර,

© විශ්‍රාපක ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය කුලතිලක කුමාරසිංහ
සංස්. ආචාර්ය පූජ්‍ය මිමුරේ ගුණානන්ද හිමි, මහාචාර්ය ඊශා හේවාබෝවල, මහාචාර්ය
සුසන්ත මහඋල්පත, ජ්‍යෙෂ්ඨ කලීකාචාර්ය ප්‍රියංකර රත්නායක
මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, 20 කලාපය, 2012/13, මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය
විශ්වවිද්‍යාලය

වෙකෝග් ප්‍රබල ජීවන අවස්ථාවක් පෙරදැරි කර ගෙන කෙටිකතා නිර්මාණකරණයට පෙලඹුණේය. මෙකී ප්‍රවණතාද්වය හැට්ටි දශකයේ කෙටිකතාකරණයට පිවිසි සිංහල කෙටිකතාකරුවන්ගේ නිර්මාණවලින් ද අඩුවැඩි වශයෙන් දක්නට පුළුවන. ගැමි සමාජය හෝ මධ්‍යම පාන්තික සමාජය හෝ නාගරික ඉහළ මධ්‍යම පාන්තික සමාජය හෝ පසුබිම් කර ගෙන කෙටිකතා රචනා කළ ලේඛකයන්ගේ කෙටිකතාවල මෙය ඉතා පැහැදිලි ලෙස දැකිය හැකි බව, කේ. ජයතිලක, අජන් තිලකසේන, ටෙනිසන් පෙරේරා, සෝමරත්න බාලසූරිය, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, ඒ.වී. සුරවීර බඳු හැට්ටි දශකයේ ඉස්මතු වූ ලේඛකයන්ගේ නිර්මාණවලින් පැහැදිලි ලෙස දක්නට පුළුවන.

නාමෙල් වීරමුනිගේ කෙටිකතාවලින් ද මේ ප්‍රවණතාව විද්‍යාමාන වන අතර අතරමග කෙටිකතා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් කෙටිකතා සියුම් විචරණයට හසු කිරීමෙන් මේ බව පසක් කර ගත හැකිය.¹ වර්ෂ 1961 දී පළ වූ අතරමග, ‘පතෝල කොරටුව’, ‘නිවාඩු කාලය’, ‘කැක්කුම’, ‘නිදි නැති රැය’, ‘ලියුම් මිටිය’, ‘අඳුරු මුහුණ’, ‘අන්තිම කැමැත්ත’, ‘දුටු ගල්ලැල්ලක්’ හා ‘නොපැදුණු වාසනාව’ යනුවෙන් කෙටිකතා නවයකින් සමන්විතය.

මෙහි ඇතුළත් කෙටිකතා එකිනෙක පරීක්ෂා කරන විට ගැමි සමාජය මෙන් ම නාගරික මධ්‍යම පාන්තික සමාජයෙන් ද උකහා ගත් අත්දැකීම් විවේක බුද්ධියෙන් යුතුව තෝරා බේරා ගෙන පරිකල්පනයට හසු කිරීමට ලේඛකයා සැලකිලිමත් වූ අයුරු පැහැදිලි ලෙස දැකිය හැකිය. කෙටිකතාව ජීවිතයේ අංශුමාත්‍රයක් නිරූපණය කරන කලා මාධ්‍යයක් ලෙස සැලකිය හැකි යැයි වෙකෝග් අර්ථ නිරූපණය කළේය. කෙටිකතාවක අන්තර්ගත විය යුතු මූලික ලක්ෂණ කෙරෙහි සැලකිලිමත් වෙමින් ගැමි සමාජය පසුබිම් කර ගෙන ගැමියන් මුහුණ දෙන ජීවන දුක්කම්කටොලු ප්‍රකට වන අයුරින් ‘පතෝල කොරටුව’ කෙටිකතාව රචනා කර ඇත. බොහෝ ගැමියන් එදිනෙදා ජීවිතයට මුහුණ දෙන්නේ ඇඟ වෙර සිඳි උපයාගන්නා මුදලකිනි. මෙහි කථකයාගේ පියා කලක් කුලී වැඩ කර උපයාගත් මුදලකින් පවුල නඩත්තුව කිරීමට පෙලඹුණේය. එහෙත් කුලී වැඩද සෑම දිනක ම සොයාගත නොහැකි වේ. ඉන්පසු ඔහු එළවළු වෙළදාම් කිරීමට පෙලඹුණේය. එයින් ද ලාභයකට වඩා පාඩු විදීමට සිදුවූයෙන්,

එය ද නවතා ගැමි එළවළු වූ පතෝල, බණ්ඩක්කා, තක්කාලි බඳු දැව ගා කිරීමට පෙලඹෙයි. එමගින් පවුලේ ආර්ථික ප්‍රශ්නවලට යම් විසඳුමක් ලබා ගත හැකි වේ යැයි ඔහු විශ්වාස කළේය. කොරටුවේ පඹයෙක් එල්ලීමට දරු ප්‍රයත්නයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ගසෙන් වැටෙන ඔහු තුවාල වෙයි. මෙයින් සිදුවූයේ ඔවුන් කබලෙන් ලිපට වැටීමය. ගැමියන්ට දිගින් දිගට ම මුහුණදීමට සිදුවන දුක්කම්කටොලු පිළිබඳ සානුකම්පික සංවේදනයක් ජනනය වන අයුරින් අත්දැකීම් නිරූපණය කිරීමට ලේඛකයා ප්‍රකට කරන විවේක බුද්ධිය මෙහි දී අගැයීමට ලක්විය යුතුය. විටෙක බටහිර වෙදකමද ද තවත් විටෙක සිංහල වෙදකම කිරීමට පෙලඹීම නිසා නිසි සුවයක් ලබා ගැනීමටද නොහැකි වේ.

කටකයාගේ පියා නිතරම ලොකු මහත් වෙමින් සිටි පුතාගෙන් ඉල්ලා සිටීමට පෙලඹුණේ පතෝල කොරටුව කුරුල්ලන්ගෙන් මෙන් ම, හරකුන්ගෙන් ද රැක බලා ගන්නා ලෙසට ය.

“දැන් තමයි කරල් ටික පැහිගෙන එන කාලේ. හොඳට පැහුණාම මට කියාපං... උඹටවත් ඕක කප්පලා දෙන්න බැරිය සිරිසේන’යි ශෝකයකින් තාත්තා මට කීවේ වරක් දෙවරක් නො වේ”²

“පුතේ දැන්ම කරල් ටික හරියකට පැහිලා තියෙන්න ඕනෑ... තේරුණා ද... හරකුන්ට එහෙම කොරටුවට ඇතුළු වෙන්න දෙන්න එපා... හොඳේ” යි තාත්තා මට කීවරක් කීවාද?”³

එහෙත් අවසානයේ මුහුණ දීමට සිදුවන්නේ අනපේක්ෂිත තත්ත්වයකටය. කොරටුවේ පතෝල කරල් සියල්ලම කහ පණුවන් ගසා ප්‍රයෝජනයක් ගත නොහැකි තත්ත්වයට පත්ව තිබීමය. තාත්තාගේ බලාපොරොත්තු සුළඟේ ගිය පරඬලාවක් බවට පත්ව ඇත. එක පතෝල කරලක් හෝ හොඳ තත්ත්වයේ නොතිබීම, මෙලොව භෞතික වූ සෑම දෙයකම විද්‍යමාන විනාශය - අනිත්‍යය මෙනෙහි කරනසුලුය. ගැමි ජීවිතය අරක් ගත් වේදනාබර පැත්ත විනිවිද දකිමින් කතාවේ සංසිද්ධි නිරූපණය කර ඇත. එළවළු වගා කිරීමේ දී පණුවන් බෝවීම වැළැක්වීමට ඒවාට කාමිනාශක බඳු

බෙහෙත් වර්ග ඉසිය යුතුය. එවැන්නක් කිරීමට තරම් ආර්ථික ක්‍රියා ශක්තියක් ගැමියන්ට නොමැත.

ගැමි ජීවිතයේ ශෝකාකූල අංශයක් සානුකම්පිත ලෙස නිරූපණය කරන ලේඛකයා ස්ථීර රැකියාවක් නොමැති ගැමියෝ ඵදිනෙදා ජීවිතයට මුහුණ දීමට දරන ප්‍රයත්නය ද එහි වේදනාබර ගතිකත්වය ද යථාර්ථවාදී විශ්ලේෂණයට හසුකර ඇත. කෙටිකතාව සමාජ ජීවිතයේ කැටපතක් විය හැකි බව මේ කතාවෙන් පැහැදිලි ලෙස විද්‍යමාන වේ.

මෙය වෙකෝෆ්ගේ කතා කලාවෙන් ලද ආලෝකය ප්‍රකට කරන නිර්මාණයකි. මිනිස් ජීවිතය සානුකම්පිත ලෙස විනිවිද දැකීමට වෙකෝෆ් ද නැඹුරු වූයේය. ‘අතරමග’ අනාගතයේ දක්ෂ කෙටිකතාකරුවෙකුගේ පෙරමග සලකුණු ප්‍රකට කරන නිර්මාණයකි.

පහළ මධ්‍යම පාන්තික සමාජය පසුබිම් කරගෙන විඥානවාදී අත්දැකීමක් නිරූපණය කිරීමට දරන ලද අසාර්ථක ප්‍රයත්නයක් ලෙස ‘නිවාඩු කාලය’ කෙටිකතාව දැක්විය හැකිය. විශ්වවිද්‍යාලය නිවාඩු කාලයක දී මාමාගේ නිවසට ගිය උපාධි අපේක්ෂකයකුගේ සරාගී හැඟීම් මේ කතාවෙන් විවරණය කිරීම කෙටිකතාකරුවාගේ අධ්‍යාසය වූයේය. මාමා ගේ නිවස ඉදිරිපිට තිබූ කඩයෙහි අයිතිකරුගේ රූමත් බිරිඳගේ අවධානය තමා කෙරෙහි යොමු කර ගැනීමට ඔහු උත්සාහගත් අයුරුත් හේරත් නම් ඇයගේ සැමියා ක්ෂය රෝගයෙන් පෙළුණු කෙසෙසු සිරුරක් ඇති තැනැත්තකු වූයෙන් ඇය වෙනත් තරුණයන් සමඟ අනියම් සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට පෙලෙඹුණු අයුරුත්, සෙසු අයගේ කතාබහ ඇසුරින් විවරණය කිරීමට කෙටිකතාකරුවා පෙලඹී ඇත්තේ ඕපාදූප කතා බහක ස්වරූපයෙනි. මේ නිසා කෙටිකතාව හරවත් අත්දැකීමක් විවරණය නොකෙරෙන අර්ථ ශුන්‍ය ප්‍රලාපයක් බවට පත් වී ඇත. අත්දැකීම මැද පාන්තික විලම්බිතයක් වූයෙන් කලාත්මක යැයි අගය කළ හැකි කෙටිකතා ලක්ෂණ නිර්මාණයට ප්‍රවිෂ්ට වී නැත. එහෙත් සංසිද්ධි හේතුඵල සම්බන්ධයෙන් යුත් කථා වින්‍යාසයක් ලෙස විවරණය කිරීමට ලේඛකයා යම් කුශලතාවක් ප්‍රකට කරයි.

පවුල් ජීවිතයේ අන්ත විධ ප්‍රශ්න-ගැටලු, අර්බුද, ලෙඩරෝග, දුප්පත්කම හේතු කොට ගෙන සියලුම දෙනාට මුහුණ දීමට සිදු වී තිබෙන අසහනය හා පීඩනය ගැඹුරින් විචරණය කිරීමට දරන ලද උත්සාහයක් ලෙස 'නිදි නැති රැය' කෙටිකතාව දැක්විය හැකිය. එබඳු පවුලක විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබන කෙනෙකුට සිය සිත එකලස් කර ගෙන සැනසීමෙන් යුතුව ඉගෙනීමේ කටයුතු පවා කර ගෙන යා නොහැකි වේ. මව්පියන් ඉතා අපහසුවෙන් මුදලක් උපයා ගෙන, එය එවනු ලැබුවද, පවුලේ අයගේ එදිනෙදා ජීවිතය ගැන සිතන ඔහුට අධ්‍යාපන කටයුතුවලට සිත එකලස් කර ගැනීම ඉතාම දුෂ්කර කරුණක් වේ. මේ කතාවේ කතාව ඉදිරිපත් කරන්නා හෙවත් කථකයා එබඳු ඉරණමකට මුහුණ දෙයි.

ඔහුට ඉගැන්වීම සඳහා පවුලේ සෑම දෙනෙකුගේ ම ඉගෙනීම නතර කර ඇත. ඉගෙනීමට කුසලතා දක්වන බාල මල්ලී පාසල් යැවීම නතර කිරීමට පියා තීරණය කර ඇති බව දන ගන්නා ඔහුට එයට විරුද්ධවීමට තරම් ආත්ම ශක්තියක් ඇති කර ගත නොහැකි වී ඇත. ඒ ඔහුද පියා එවන මුදලෙන් යැපෙන තත්ත්වයට පත් ව ඇති බැවිනි. ඔහු පණ මෙන් ආරක්ෂා කළ පොත් රැසක් විකුණා ලබා ගන්නා මුදලකින් ඔහුට සපත්තු මිලදී ගෙන එවීමට මව පෙලඹී ඇත. විවාහ වී සිටි ඔහුගේ ලොකු අක්කා උණසන්නිපාත රෝගය වැළඳී අසරණ ව ඇඟ ඇට මස් නහරවලට පමණක් සීමා වී ගෙදර ඇඳකට කොටු වී ඇත. දෙවන නංගී දැවැද්දක් නොමැති හෙයින් විවාහකර දීම දවසෙන් දවස ප්‍රමාද වෙමින් පවතී. විශ්වවිද්‍යාල නිවාඩුවට ගෙදර පැමිණි ඔහුට පවුලේ විවිධමාන ප්‍රශ්න හා ගැටලු දෙස නොබලා ඇස් පියා ගෙන සිටිය නොහැකිව ඇත. කුඹුරු වතුපිටි උකසට යට වී සින්න වීමට යන තත්ත්වයට පත්ව තිබේ. නිශ්චිත ආදායමක් නොමැති දරුවන් පස් හය දෙනෙකු සිටින පවුලක යථා තත්ත්වය විනිවිද දකිමින් නිරූපණය කිරීමට කෙටිකතාකරුවා සැලකිය යුතු කුශලතාවක් ප්‍රකට කරයි. පහළ මධ්‍යම පාන්තික පවුලක හෙලෙත්තාඩු සානුකම්පික ජීවිතය සමාජාර්ථික පසුබිම දෙසට නෙත් සිත් යොමු කරමින් තරමක් ගැඹුරින් නිරූපණය කිරීමට නාමෙල් වීරමුනි සැලකිය යුතු අවධානයක් යොමු කර ඇත.

කෙටිකතාවක අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතු ඒකීය ධාරණාව කෙරෙහි මෙන් ම සංසිද්ධි හා ජීවන සිදුවීම් සංවිධානය කිරීම කෙරෙහි ද 'නිවාඩු කාලය' කෙටිකතාවේදී වැඩි අවධානය යොමු කළ බැව් පෙනේ. වර්ත නිරූපණයට වඩා පවුල් ජීවන අරගලය හා බැඳුණු අවස්ථාවක් සියුම් ලෙස නිරූපණය කිරීමට ද සැලකිලිමත් වීම අගය කළ යුතුය. පවුල් ප්‍රශ්න උග්‍රවන විට, නිවසේ සෞන්දර්යාත්මක පරිසරය රැක ගැනීමට හා පිරිසිදුකම තහවුරු කර ගැනීමට හෝ සැලකිලිමත් නොවීමද ස්වාභාවිකය.

සෑම සියලු දෙයක් ම විචිත්‍රව අලංකාර ලෙස පවත්වා ගෙන යාමට මිනිසුන් පෙලඹෙනු ලබන්නේ පවුලේ සාමාජිකයන් සිත කය දෙකින් ම සුවයක් විඳිමින්-සහනයෙන් සිටින විට ය. මනුෂ්‍යත්වයට පොදු මේ ධර්මතාව මේ කෙටිකතාව මගින් ගැඹුරින් මතුකර ලීමට පෙලඹුණු බැව් පෙනේ.

පවුලේ නොසන්සුන් අසහනකාරී පසුබිම විසින් කථකයාට සිතැඟි පරිදි නිදා ගැනීමට පවා නොහැකි වේ. ඔහු රැය පහන් කිරීම සඳහා අවට පරිසරයෙහි රැයෙහි සැරිසැරීමට පෙලෙඹේ. මුහුදු වෙරළෙහි සිට පෙරළා ඵලිවෙන යාමයේ නිවසට එන ඔහුට දැක ගන්නට ලැබෙන්නේ සිය අක්කා මිය ගොස් සිටින බවය. 'මරණයේ දෝංකාරය' කතාවේ පසුබිම හා ආත්මීය ලෙස සම්බන්ධ කරන පරිසර නිරූපණය මගින් ධ්වනිත කිරීමට ද ලේඛකයා උත්සාහ ගෙන ඇත. කුරුමිණියා පිළිබඳව විටෙන් විට කෙරෙන වර්ණනය නිදසුනක් ලෙස දැක්විය හැකිය.

"අක්කා කසින හඬ ද ඇසුනේ ඉඳහිටය. ඇට නින්ද ගොස් ඇතැයි මම සිතුවෙමි. ඉස්තෝප්පුවේ ලැග සිටින බල්ලා ද 'ටක ටක' ගා කණ කැසුවේය. කුරුමිණියාගේ දැඟලීමක් ද දූන් නැත"⁴

"මම හිමිහිට පඩියෙන් මිදුලට බැස මිදුලේ උඩහට පහළට සක්මන් කරන්නට වීමි. මෙසේ සක්මන් කරන මට වරක් මුහුද දෙසත්, වරක් අහස දෙසත් බැලුණි. ඉස්තෝප්පුවේ සිටි බල්ලා නැවතත් කණ කැසුවේය. ගෙතුළින්ද කිසි ගබ්දයක් නො වීය... ඉස්සරහ ගෙදර බල්ලෙක් උඩු

බුරුල්ලන්තට වූයේය. සුළඟ නිසා පොල්ගස් ද සර සර ගා සෙලවෙමින් තිබුණි...”⁵

මරණයේ අසුබ පෙර නිමිති මේ පරිසර වර්ණනා අනුසාරයෙන් නිරූපණය කිරීමට කෙටිකතාකරුවා කුශලතාපූර්ණ වූ සේය. ‘නිදි නැති රැය’ සැලකිය යුතු ආදායමක් නොමැති පවුලකට මුහුණදීමට සිදුවන විවිධමාන බේදවාචක රැසක යථාර්ථය ගැඹුරින් නිරූපණය කරන අගය කළ හැකි කෙටිකතාවක් ලෙස දැක්විය හැකිය.

ගැමි ජීවිතයට සමීප අත්දැකීම් තෝරාබේරා ගෙන නිරූපණය කිරීමට නාමෙල් වීරමුනි වැඩි උනන්දුවක් දක් වූ අයුරු ‘කැක්කුම’ කෙටිකතාවෙන් ද පෙනේ. ගම සිටියොත් තම පුතා නොමගට යොමු විය හැකි යැයි සිතූ ජොසලින්හාමි නම් ගැහැනිය තම පුතා දන්නා හඳුනන මහත්මයකු වූ සිරිමල් වේදරත්න මහතාගේ නිවසේ වැඩකටයුතුවලට සහාය වීම සඳහා දීමට එකඟ වෙයි. එහෙත් ටික දිනකට පසු ඇයට පුතා නැති පාච්ච විඳ දරා ගත නොහැකි වේ. පුතා ගෙන්වා ගැනීමට ඇය උත්සාහ දරුවද, ලියුම් යැවුවද ඉන් ඇයට සහනයක් නො ලැබේ. මුලදී මුදලක් අතට ලැබීම නිසා සතුටුවුවද පසුව ඇයට මුදලට වඩා පුතා ගෙදර සිටීමේ වැදගත්කම දැනෙන්නට විය. දරු ස්නේහය විසින් දැඩි ලෙස ඔත්පළ කෙරුණු ඇයට උණ සන්නිපාතය සෑදී රෝහල්ගත වීමට සිදුවේ. රෝහල්ගතව සිටිය දී සිරිපාල ගෙන්වා ගැනීමට අන්තිම මොහොතේ හෝ දරු උත්සාහය ද අසාර්ථක වේ. ඇය මියයයි. එහෙත් සිරිපාලට ආරංචිය ලැබෙන්නේ ද තරමක් ප්‍රමාදවීමෙන් පසුවය.

දුප්පත්කම හා අසරණකමත්, ඇතැම් විට දරුවන් ගම රැඳුණු විට නොමගයා හැකිය යන දැඩි හැඟීමත් ඔවුන්ගේ අනාගතය ඇත කොහේ හෝ සිටින විට සඵල විය හැකිය යන විශ්වාසයත් නිසා දරුවන් පිටස්තර ගෙවල්වල රැඳවීමට මව්පියෝ පෙලෙඹෙති. එහෙත් අවසානයේ දී ජොසලින්හාමිගේ පුතාවන සිරිපාලට සිදුවන්නේ නිවසක බැල මෙහෙවර කරමින් ගෙවල් දොරවල් ආරක්ෂා කිරීමටය. අඩුම වශයෙන් මව ඔත්පළ වී සිටින බව දන්වා යැවුවත්, සිරිපාලට ගමට ඒමට අවකාශයක් නො ලැබේ. මැද පාන්තික හෙළෙත්තාඩු ජීවිතයට කිසියම් ඍජු ස්ථාවර බවක් ලබා ගැනීමට සේවක

සේවිකාවන්ගේ සේවය අවශ්‍ය වේ. අහිංසක ගැමි දරුවන් හොඳින් රැකබලා ගන්නා බව සඳහන් කර එක්කර ගෙන ගොස් ඔවුන්ගෙන් මහ රෑ වෙනතුරු වැඩ ගැනීමට පෙලඹේ. ඔවුන්ට සිදුවන්නේ අනියමින් වහල් සේවයක යෙදීමටය. සමාජ ප්‍රශ්නයක් ගැඹුරු සංකීර්ණ සංසිද්ධි ඇසුරින් නිරූපණට කිරීමට ලේඛකයා ප්‍රකට කරන කුශලතා සැබවින් ම ප්‍රශස්තය. එහෙත් 'කැක්කුම' කලාත්මක ගුණයෙන් හිත කෙටිකතාවක් බවට පත්වන්නේ අනවශ්‍ය ලෙස අත්දැකීම දික්ගැසීම හේතු කොට ගෙනය. මේ කතාව මීට වඩා සංකීර්ණ කර ඒකාබද්ධ ඒකීය ධාරණාවක් ප්‍රකට කරන අයුරින් අනවශ්‍ය සංසිද්ධි විවරණ හා වරිත විශ්ලේෂණ බැහැර කෙරුණේ නම් සාර්ථක කෙටිකතාවක් වීමට ඉඩ තිබුණි. සෑම සංසිද්ධියක්ම විස්තර කිරීම කෙටිකතාකරුවාගේ කාර්යය නො වේ. අවශ්‍යතම සිදුවීම් හා සංසිද්ධි තෝරා බේරාගෙන කතාව ගොඩනැගුයේ නම් මේ කතාව හොඳ නිර්මාණයක් වීමට ඉඩ තිබුණි. සිරිපාල තම නිවසේ වහල් සේවයට ගෙනයාමට කීප විටක් ම ඉල්ලා සිටීම පුනර් නිර්මාණය කිරීමෙන් කතාව පුනරුක්ති දෝෂයට හසු වී ඇත. කෙටිකතාකරුවා භාෂාව ව්‍යංග්‍යාර්ථ ජනනයට තුඩු දෙන අයුරින් සංකීර්ණ ලෙස භාවිත කළ යුතුය. හේතුඵල සම්බන්ධයෙන් යුත් සංසිද්ධි- කථා වින්‍යාසය දක්ෂ ලෙස හැසිරවීමට සැලකිලිමත් විය යුතුය. තමන්ගේ දරුවාගේ අගය තමන්ට මිස අන්‍යයන්ට නොදනෙන බව 'කැක්කුම' නමැති මේ කතාවෙන් ගැඹුරින් නිරූපණය කර ඇති බව සඳහන් කළ යුතුය.

පවුල් ඒකකයෙහි ඇතිවන ගැටලු විවරණය කිරීමට නාමෙල් වීරමුනි කෙටිකතාව තෝරාගන්නක් කර ගෙන ඇති අයුරු 'ලියුම් මිටිය' කෙටිකතාවෙන් ද පෙනේ. පිස්සු බල්ලෙකු සපාකෑම නිසා දිගින් දිගට ම විවිධ ආසාදනවලට මුහුණ දෙන මව ඉක්මනින් මිය යයිද යන සැකය පුතා හා දියණියගේ සිතෙහි ඇතිවෙයි. මව ද පුතා ළංකර ගෙන නංගී හොඳට බලා ගන්නා ලෙස පුතාගෙන් ඉල්ලා සිටීමට පෙලෙඹෙයි.

“පුතා.. උඹලා ට කාත්... කවුරු...වත් නෑ මං... මෙව්වර... කල් හිටිය ... නිසා... හොඳ..යි. මාත්.. නැති... උනාම... මෙසේ කී අම්මා පහසුවෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කරන්නට වූවාය.

නිමල්.. උඹ කොල්ලෙක්... නංගී... කෙල්ලෙක්... ඒක නිසා ඇට... බෑ... උඹට... වගේ... උඹට ඕනෑ තැනක යන්න පුළුවන්... නංගීට බෑ එහෙම. ඒක නිසා ඇ... හොඳට බලා... ගනින්න. උඹ ඕනෑ දිනා...වක පලයන්..."⁶ මේ නිසා අම්මා කිසියම් මොහොතක ඉක්මනින් ම මිය යා හැකි යැයි සිතීමට පුතා වූ නිමල් ද පෙලෙඹෙයි.

අම්මා තමාට නේවාසිකව සිටිය දී එවන ලද ලිපිවල ද එබඳු අවවාද ලියා ඇති බව ඒ ලිපි මිටිය ගෙන එක එක ලිපිය කියවීමට පෙලෙඹෙන කථකයාට හැඟෙයි. දරුවන් විෂයෙහි මව තුළ පවත්නා දාරක සෙනෙහසත්, මව විෂයෙහි දරුවන්ගේ සිත්සතන්හි ඇතිවන මාතෘ සෙනෙහසත් හදවතේ පත්ලෙන්ම ඉස්මතුවන අයුරු නිරූපණය කිරීමේ කුශලතාවක් ලේඛකයා ප්‍රකට කර ඇත. එහෙත් පුනපුතා නංගී බලාගන්නා ලෙසත්.. නංගීට ආදරයෙන් සිටින ලෙසත් කරන ආයාචනය කෙටිකතාවක මුඛ්‍ය ධාරණාව නිරූපණයට හානිකරය. අනෙක් අතට කෙටිකතාවේ සංක්ෂිප්තතාව පළු වීමට ද තුඩු දිය හැකිය. එසේම හොඳ කෙටිකතාවක අනවශ්‍ය යැයි කිවහැකි ඉස්පිල්ලක් හෝ පාපිල්ලක් පවා තිබිය නො හැකිය.

කෙටිකතාව පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයකින් යුත් නාමෙල් විරමුනිට මේ දුබලතා පහසුවෙන්ම බැහැර කළ හැකිව තිබුණි.

විශ්වවිද්‍යාලය දෙස මතුපිටින් බලන්නෙකුගේ විඥානවාදී සිතුවුම්පැතුව හා ගති ක්‍රියා මිස ගැඹුරු විචරණයක් කිරීමට අපොහොසත් වූ රචනයක් ලෙස ‘අඳුරු මුහුණ’ කෙටිකතාව දැක්විය හැකිය. නන්දි ප්‍රේමවංශ නම් උපාධි අපේක්ෂකයකු විසින් මාදුනිකා නම් උපාධි අපේක්ෂිකාවක කෙලෙසීම පිළිබඳ සිදුවීම කේන්ද්‍ර කර ගත් කෙටිකතාවකදී මීට වඩා ගැඹුරින් එම සිදුවීමේ බරපතලකම විචරණය කිරීමට කෙටිකතාකරුවා පෙලඹිය යුතුව තිබුණි. තරුණියක කෙලෙසීම බරපතල වරදක් බව එම උපාධි අපේක්ෂිකාවට ඒත්තු ගිය බවක් කතාවෙන් විදහා දැක්වීමට ලේඛකයා උත්සාහයක් ගෙන නැත. ඒ වෙනුවට ඇය ඇසුරු කළ අනෙක් තරුණයන් ඇය කෙලෙසීමේ වරද තමාට පමණක් පැවසීම ගැන චෝදනා කිරීමට පෙලෙඹෙයි. විශ්වවිද්‍යාල විනය මණ්ඩලය විසින් ඔහු විශ්වවිද්‍යාලයෙන් නෙරපීම

පිළිබඳවත් නන්දී ප්‍රේමවංශ විසින් මදුනිකා කෙලෙසීම පිළිබඳවත් පුවත්පත්වල මුල් පිටුවේම ප්‍රධාන පුවතක් ලෙස පළ වී ඇත. මෙය ප්‍රේමවංශගේ පියාගේ සමාජ තත්ත්වයට කැළලක් ඇති කරන සිදුවීමක් බවට පත් ඇති අයුරු පවා ලේඛකයාගේ ගැඹුරු නිරූපණයට හසු වී නැත. ඒ වෙනුවට නන්දී ප්‍රේමවංශගේ සිතැඟි විවරණය කිරීමට පමණක් සුවිශේෂ අවධානයක් යොමු කළෙන් කෙටිකතාව විඥානවාදී ප්‍රකාශනයක් බවට පත් වී ඇත.

උපාධි අපේක්ෂකයකු වූ ලේඛකයා සාමාන්‍ය උපාධි අපේක්ෂකයකුගේ දෘෂ්ටියෙන් ම මතුපිට තලය විවරණය කළා මිස සිදුවීම හා බැඳුණු යථාර්ථය ගැඹුරින් විශ්ලේෂණය කර නිරූපණය කර නැත. ප්‍රේමවංශගේ මනෝගතය අනවශ්‍ය ලෙස දික්ගසමින් සංසිද්ධි ගොඩනැගීමට පෙලඹීම දුර්වල කතා ප්‍රයෝගයක් බවට පත් වී ඇත. කලාත්මක වශයෙන් දුර්වල රචනයකි.

කුඩා කටු මැටි පැලක කාන්ත කවුරුන් නැත්තෙකු සේ ජීවත් වූ පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතාභ්‍යන්තරය විනිවිද දැකීමට ‘අන්තිම කැමැත්ත’ කෙටිකතාවෙන් ලේඛකයා උත්සාහයක් ගෙන ඇත. කලක් ආණ්ඩුවේ රැකියාවක් කළ ඔහු ඉන් ඉල්ලා අස් වී විදේශයක රැකියාවක් කිරීම සඳහා යාමට පෙලඹෙයි. පෙරළා පැමිණි ඔහු නැවතත් රැකියාවක් සොයා ගැනීමට උත්සාහ දරුවත්, ඔහුගේ ප්‍රයත්නය අසාර්ථක වෙයි. මේ නිසා මුළු ජීවිත කාලය ම අවිවාහකයෙකු ලෙස ගත කරමින් අසරණ අහිංසක ජීවිතයක් ගත කිරීමට පෙලෙඹේ. ඔහු නිතර නිතර පුවත්පත්වලට ලිපි ලිවීමට පෙලෙඹුණේය. රටේ ලෝකයේ අසාධාරණකම්වලින් කම්පාවට පත් වූවකු ලෙස මේ ලිපි ලේඛන ලිවීමට ඔහු උත්සාහ ගත්තේය. ඒවායින් සමහරක් පුවත්පත්වල පළවූයේය. සමාජයේ විසූ සෙස්සන්ට වඩා වෙනස් සිතූම් පැතුම් විසින් හික්මවනු ලැබූ ඔහු ජීවිතය හා සමාජය දෙස බලන්නට පෙලෙඹුණේ වෙනස් අයුරිනි. මේ නිසා ඔහු පිස්සෙකු ලෙස සැලකීමට සමාජය පෙලෙඹුණේය. එහෙත් සෙසු පුද්ගලයන්ට ජීවිතය ගැන- තමා ගැන ගැඹුරින් සිතන්නට පෙලෙඹුණු පුද්ගලයකු බව කතා අවසානයෙන් ධ්වනිත කෙරේ. ජීවිතයේ දුඃඛ දෝමනස්ස විසින් අසරණභාවයට පත් කරන ලද්දකු ලෙස මේ කෙටිකතාවේ සිරි අයිතියගේ චරිතය දැක්විය හැකිය.

වෙකොෆ්ගේ ජීවන දෘෂ්ටිය ‘අන්තිම කැමැත්ත’ බඳු කෙටිකතාවකින් නිරූපණය වන බව එකඟව පැවසිය හැකිය. නාමෙල් විරමුනි සිරි අයියාගේ පැවැත්මට සිනාසීමට හෝ එය විවේචනාත්මක සරදමට ලක් කිරීමට හෝ නො පෙලෙඹෙයි. ඒ වෙනුවට කිසියම් මානව හිතවාදී දෘෂ්ටියකින් ඒ වර්තය දෙස බැලීමට පාඨකයා යොමු කර ඇත. තරුණ කෙටිකතාකරුවකු වශයෙන් ‘අන්තිම කැමැත්ත’ කෙටිකතාවෙන් විනිවිද දැකීමට උත්සාහ ගෙන ඇති මිනිසත්ඛව අපගේ අගැයීමට ලක්විය යුතුය.

නාමෙල් විරමුනි හැටේ දශකයේ කෙටිකතාකරණයට පිවිසි සෙසු තරුණ ලේඛකයන් මෙන් මධ්‍යම පාන්තික ජීවිතය නිරූපණය කිරීමට ම අවධානය යොමු නොකිරීම ඉස්මතු වී පෙනෙන විශේෂ ලක්ෂණයකි. ජීවිතය සමග තදනන්තර අරගලයක යෙදෙන ගැමි ජීවිතය යථාර්ථවාදී ලෙස නිරූපණය කිරීමට ඔහු යම් උත්සාහයක් ගෙන ඇති අයුරු “දුට ගල්ලෑල්ලක්” බඳු කෙටිකතාවකින් ප්‍රකට කෙරේ. සැමියා මිය යාමෙන් පසු තම එකම කුඩා දියණිය හදාවඩා ගෙන ජීවිතයට මුහුණ දීමට වැන්දඹු ගැමි ගැහැනියක් අරගලයක යෙදෙන අයුරු සානුකම්පිත සංවේදනා ජනනය වන අයුරින් මේ කතාවෙන් නිරූපණය කිරීමට කෙටිකතාකරුවා උත්සාහ ගෙන ඇත. එදිනෙදා ජීවිතයට මුහුණ දෙන මිනිසුන්ගේ ජීවන අරගලය, ගැමි ජීවිතයෙන් අංශුමාත්‍රයක් විනිවිද පෙනෙන අයුරින් නිරූපණය කිරීමට අවශ්‍ය ලෙස සංසිද්ධි මැනවින් සංවිධානය කර ඒකාබද්ධ ඒකීය ධාරණාවක් ප්‍රකට වන අයුරින් නිරූපණය කිරීම කෙටිකතා ක්ෂේත්‍රයේ පරිමාව හා සීමාවන් පිළිබඳ අවබෝධය ද ඉස්මතු කරන සුලුය. එහෙත් නාමෙල්ගේ කෙටිකතාවල පෙනෙන එක් දුර්වලතාවක් නම් සංසිද්ධි දීර්ඝ කරමින් විවරණය කිරීමට පෙලෙඹීමය. සංක්ෂිප්තතාව කෙටිකතාවේ ඓතිහාසික ගුණාංගයක් බව ලේඛකයා විසින් අමතක කරනු ලැබූ සේය. ගැමි සිතූම් පැතුම් මෙන් ම ගැමි සමාජය ද නිරූපණය කිරීමට අදාළ වන සේ ගැමි බස බොහෝ දුරට නිර්මාණාත්මක ලෙස හැසිරවීමේ කුශලතාවක් ලේඛකයා විසින් ප්‍රකට කරනු ලැබ ඇත.

ගැමි ජීවිතයේ පවුල් ඒකකය තුළ කලාතුරකින් වුවද දැකිය හැකි බේද්‍යාවකයක් නිරූපණය කිරීමට දරන ලද උත්සාහයක් ලෙස

'නොපැදුනු වාසනාව' කෙටිකතාව දැක්විය හැකිය. මිනිසුන්ට ඇතැම් විට කිසිසේත් බලාපොරොත්තු නොවන දුඃඛ දෝමනස්සයනට මුහුණදීමට සිදුවන අයුරු මේ කතාවේ කථනාමයේ අවාසනාවන්ත ඉරණමෙන් ප්‍රකට වේ. ඇය දෛවයේ සරදමට මුහුණ දෙන අහිංසක ගැහැනියක ලෙස සංසිද්ධි විචරණය කර නිරූපණය කිරීමට ලේඛකයා උත්සාහ ගෙන ඇතත් මේ කතාව නිසි ඉලක්කයකට අනුව හැසිරවීමට අපොහොසත් වූයේ යැයි හැගේ. කථනාමී තමාට ද්‍රෝහී වූ සහෝදරයාගෙන් පළිගැනීමට පෙලඹෙන තත්ත්වයට කතාව යොමු කිරීම වෛරය, ක්‍රෝධය බඳු හැඟීම් වැපිරවීමට තුඩුදෙන සේය.

කෙසේ වුවද ගැමි ජීවිතයෙන් පැතිකඩක් බොහෝ දුරට යථාර්ථරූපී ලෙස නිරූපණය කිරීමට මේ කතාවෙන් ලේඛකයා කුශලතා පූර්ණ වූ බව පෙනේ.

නාමෙල් වීරමුනි අතරමග කෙටිකතා සංග්‍රහයෙන් පසු කෙටිකතාකරණයෙහි තව දුරටත් නිරත වූයේ නම් මෙරට කෙටිකතා ක්ෂේත්‍රයේ බිහි වූ දක්ෂ ලේඛකයකු වීමට අවකාශය තිබුණි. ඔහු මේ කතා සංග්‍රහයේ ඇතුළත් කතා රචනයේ දී ප්‍රකට කරන ප්‍රතිභාව, විශේෂයෙන් අගය කළ යුතුය. මේ අවධියේ කෙටිකතාකරණයට ප්‍රවිෂ්ටවූ බොහෝ ලේඛකයන් මධ්‍යම පාන්තික ජීවිත අත්දැකීම් විඥානවාදී ලෙස නිරූපණය කිරීමට පෙලඹුණු ආකාරය ගැන අමුතුවෙන් කිවයුතු නො වේ. එහෙත් නාමෙල් වීරමුනි බොහෝ දුරට ඒ මගෙන් ඇත් වූ අයුරු මෙහි ඇතුළත් කෙටිකතාවලින් ප්‍රකට කෙරේ. ගැමි ජීවිතය හැකි තාක් දුරට යථාර්ථවාදී ලෙස නිරූපණය කිරීමට පෙලඹීම විශේෂයෙන් දැකිය හැකි ගුණාංගයකි. සමකාලීන කෙටිකතාකරුවන් අතර ඔහු සම්පවත්තේ කේ. ජයතිලකට ය. එහෙත් කේ. ජයතිලක පවා වඩාත් විමසිලිමත් වූයේ නාගරික මධ්‍යම පාන්තික ජීවිතයේ අර්ථ විරහිත සාටෝපසහගත ස්වභාවය නිරූපණය කිරීමටය.

එසේම කෙටිකතාවට පාදක කරගත් අත්දැකීම් ක්ෂේත්‍රය ගැන විමසිලිමත් වෙමින් නිර්මාණාත්මක බස් වහරක් සකස් කර ගැනීමට ද සෑහෙන පමණ කුශලතාවක් ප්‍රකට කර ඇත. ගැමියකු සමග කතා කරන, ගමේ උපන් නමුත් වර්තමානයේ ගමත් නගරයත් අතර

සැරිසරන දැනුම් තේරුම් ඇති පුද්ගලයෙකුගේ මුවට නංවා ඇති මේ බස්වහර නිරීක්ෂණය කරන්න.

“කොල්ලා ගැන බය වෙන්න දෙයක් නෑ ජොසලින්හාමි.
මං උඟ් හොඳට බලාගන්නං... මං ඔය ඕනෑ නැති කොල්ලෝ
එක්ක නටන්න යන්න තියන්නේ නැහැ.. උන්දැටම තේරේවි
එහෙ ගියාම ගම වගේ නොවෙයි කියලා...”⁷

එසේම ‘කැක්කුම’ කෙටිකතාවේ මව දුර ඇත පළාතකට යන තම පුතා අමතා කතා කරන අයුරින් ඇයගේ ගත සිත වෙළා පවත්නා පුත්‍ර ස්තේහය ගැඹුරින් ඉස්මතු කෙරේ.

“පුතේ ටං පෙට්ටිය මතක ඇතුළු ගනින් බහින කොට. දොරට
හේත්තු වෙන්න එපා” යි ඇ නැවතත් ඇද්දෙමින් තිබුණ
මැදිරියෙන් එළියට හිස දැමූ පුතාට අන්තිම වශයෙන් කීවාය”⁸

“මාසේ අන්තිමේ... මාසේ අන්තිමේ... අනේ මං කර ගත්තු
මෝඩකමක හැටි... ඊට ඉස්සර වෙලා උඹ නුවර ගිහිල්ලා
කොල්ලා එක්කරගෙන වරෙන් මහත්තයාට කාරණය
කියාලා... තරහ වෙන හැටියට කතා කරන්න එපා... මගේ
ලෙඩේ ගැන කියාපං එතකට එන්න දේවි... පුංචි නෝනටත්
කියාපං උඹ යන බව... උඟ් දකින්න මට හරි ආසයි”⁹

පුතා හොඳ මිනිහෙක් බවට පත්කර ගැනීමට යවනු ලැබූවද අසනීපයෙන් පෙළෙන ඇයට ඔහු නැවත ගෙන්වා ගැනීමට අවශ්‍ය වී ඇති අයුරු නිරූපණය කිරීමට ලේඛකයා විමසිලිමත් වූ සේ ය.

‘ලියුම් මිටිය’ කෙටිකතාවේ මව් සෙනෙහසින් උතුරා ගිය හැඟුම් ඇති පුතාගේ සිතැඟි නිරූපණය කිරීමට මතු සඳහන් වචන සංඝටන අනුසාරයෙන් ලේඛකයා උත්සාහයක් ගෙන ඇත.

“අම්මාට සනීපයි නේ... නේද... අම්මේ. අම්මා ගෙදර
එන්නේ කවදා ද.. අපට හරි බයයි අම්මා නැතුව නිදාගත්ඩ.
නංගී හැම වේලේම අඩනවා... කවදා ද අම්මේ ගෙදර
එන්නේ. ඉක්මනට එන්න හොඳේ අම්මේ...යි”¹⁰

මව් තුරුල්ලේ හැදුණු වැඩුණු දරුවෙකුගේ හැඟීම් ළාබාල නොමේරූ මනස පිළිබිඹුවන අයුරින් බස හැසිරවීමේ කුශලතාවක් ප්‍රකට කර ඇත.

ඇතැම් විට විවරණය කරන හැඟීම් තහවුරු කිරීමට තුඩුදෙන සේ අර්ථසූරණ උපමා හා රූපකවලින් විභූෂණය වූ සංකල්ප රූපාත්මක බස් වහරක් උපයෝගී කර ගැනීමට ද පෙලඹුණු බැව් මතු සඳහන් නිදසුන්වලින් ප්‍රකට කෙරේ.

“ඔවුන් දෙදෙනා එය කීවේ කොලොප්පමෙන් මෙන් සිනහ වෙමිනි. එහෙත් හේරත්ගේ මුහුණ වෙනස් විය. ඔහු කතා නො කළේය. හුඹසකට ඇදෙන නයකු සේ ඔහු හැකුලුනේය.”

“භ්ම... මගේ හිතේ තිබුණ බය වෙනස් වුණ සැටි”යි මේ සිහිවිලි මුහුදෙන් ගොඩටගත් හාල් මැස්සන් රැසක් දූලක දගලන්නා සේ හදවත ඇතුළේ දගලද්දීය අම්මා මෙසේ කීවේ..”¹¹

“මට ඕනෑ ඇති කෝපියක් නෑ බං.. පලයන් කාමරයෙන් යන්ඩ” යි ගුගුරුමින් පිපිරෙන්නාක් සේ ඔහු සිරිසේන දෙස බැලුවේය. ඔහුගේ මුහුණේ විලාසය දුටු සිරිසේන වචනයකුදු නොකියා වහා කාමරයෙන් එළියට යන්නට ගියේ දෙකකුල අස්සෙහි වලිගය රඳවා ගත් බලු නැට්ටක ලෙසය”¹²

“එක්කෝම උඟ හින්දා නේ... භ්ම... උන්දැට මං... කමක් නෑ යි පත්තරයේ සඳහන් වූ ප්‍රවෘත්තිය දකිත්ම පපුවේ මස් වැදෑලි අස්සේ කීදා බසින්නාක් සේ ඔහුට දැනිණ”¹³

“මදුයි එක්කෝම කරපුවා ගඟට ඉනිකැපුවා වගේ”ය කියමින් වේගයෙන් පටන් ගත් මුත් ශෝකාත්මක භාවයකින් යුතුව රැවුල කැපී ගිය නැව් කප්පිත්තෙකු ලෙස සුන් වූ බලාපොරොත්තු රහිත ව නැග ආ කෝපය ගැන ලැජ්ජාවට පත් වූ පියා කියා ගෙන ගියේය”¹⁴

අසූර්ව පද සංසටනයෙන් යුත් කවිබස පිළිබඳ අවබෝධය ද නාමෙල් වීරමුනිගේ කෙටිකතාවල බස නිරීක්ෂණය කරන රසිකයෙකුට හඳුනාගත හැකිය. “එහෙත් ආපසු ගෙදර පැමිණි සමහර අවස්ථාවන්හිදී අම්මා නැති සාංකාවෙන් අම්මා ගැන මරණ බිය ඔළුවෙහි කෙදිරි ගාන්නට විය.”¹⁵

මෙබඳු නිර්මාණාත්මක ගුණාංග නාමෙල්ගේ බස්වහරෙන් ප්‍රකට වුවද, කෙටිකතාවක සුවිශේෂත්වය ප්‍රකට කරන සේ සංක්ෂිප්තව ව්‍යංග්‍යාර්ථ ජනනයට තුඩු දෙන සේ ඇතැම් විට බස උපයෝගී කර ගැනීමට අසමත් වී ඇත.

අනවශ්‍ය ලෙස සිදුවීම් විස්තර කරමින් කතාව දික්ගැස්සීමට පෙලඹීම හොඳ කෙටිකතාකරුවකුගෙන් අපේක්ෂිත නොවන්නකි. මේ දුබලතාව 'පතෝල කොරටුව' කෙටිකතාව හැරුණු විට අනෙක් හැම කතාවකින් ම දැකිය හැකිය. එසේම ඇතැම් විට පුන පුනා එකම සංසිද්ධිය විස්තර කිරීමට පෙලඹීමෙන් පුනරුක්ති දෝෂයට හසුව ඇත. මේවා බොහෝ දුරට මඟ හරවා ගත හැකි දුබලතා ලෙස සැලකිය හැකිය.

60 දශකයේ කෙටිකතාකරුවන් අතර ගැමි ජීවිතය සානුකම්පික ලෙස නිරූපණය කිරීමට පෙලඹුණු කෙටිකතාකරුවකු ලෙස නාමෙල් වීරමුනි හඳුන්වා දීම වරදක් නො වේ.

පාදක සටහන්:

- 1 වීරමුනි නාමෙල් - (1961) අතරමඟ - රජයේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව - කොළඹ.
- 2 අ. 5 පිට.
- 3 අ. 5 පිට.
- 4 අ. 42 පිට
- 5 අ. 43 පිට
- 6 අ. 20 පිට
- 7 අ. 20 පිට
- 8 අ. 20 පිට
- 9 අ. 32 පිට
- 10 අ. 47 පිට
- 11 අ. 48 පිට
- 12 අ. 53 පිට
- 13 අ. 55 පිට
- 14 අ. 56 පිට
- 15 අ. 47 පිට

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ:

- 1 වීරමුනි නාමෙල් - (1961) අතරමඟ - රජයේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව - කොළඹ.